

BestuurWijzer

8 januari 2016, Nummer 51

Mail bestuurvraagstukken naar:
rob.stravers@upcmail.nl

Redactie:

Rob Stravers

De BestuurWijzer is gratis!

Alleen als je echt heel graag een bedrag wilt overmaken, mag je dat doen, naar:

rekeningnummer:

NL76ABNA0549444440 t.n.v. R.A.M. Stravers (voor overmaking uit een ander land: BIC-code: ABNANL2A.

Opgelet! Bijdragen zijn alleen toegestaan over reeds gepubliceerd werk!

En elke cent gaat in de 'Bridgepot'.

Eindejaars bridgedrive en diner

Eind december wordt de bridgepot geleeft. Van dat geld bridge en dineer ik dan met het volledige Bridge Serviceteam. Winst wil ik niet maken; als de pot het toelaat breiden we het aantal deelnemers uit met het inloten van zoveel mogelijk donateurs en lezers.

Inhoud

- 02 Artikel 74 in de praktijk
- 04 Omgaan met een (te) laag aantal paren in een lijn
- 05 Dat de echte winnaar ook de winnaar zal zijn...
- 09 Uitstekend biedkaartje als geheugensteun
- 11 Ongeleid bieden...
- 12 Invoering systeemkaart...
- 14 Combitafel, een ongelijke strijd?
- 16 Wat is het feestelijkst?
- 17 Kasboek voor bridgeclubs

Artikel 74 in de praktijk

Volgens de spelregels moeten we na een 'onregelmatigheid' arbitrage vragen. In de meeste gevallen is een onregelmatigheid een gebeurtenis die niet strookt met de Spelregels. Ook weten we dat de drempel naar de arbiter verschillende hoogten kent. Die is het laagst als we niet verder kunnen, omdat bijvoorbeeld het BM-kastje het laat afweten, of na een voldongen verzaking. Een onregelmatigheid die wellicht de ethische grens raakt kan de drempelhoogte meer dan verdubbelen. En als het om artikel 74 gaat? Als iemand onhoffelijk gedrag vertoont? Vragen we dan ook arbitrage? En zo ja, op welk moment? Deze overpeinzingen ontstonden door een ontvangen vraag van een arbiter.

Een vraag over wat mij als arbiter overkomen is.

Ik wordt aan tafel gevraagd tijdens het vierde spel van een ronde en een van de spelers beklagt zich over het feit dat de tegenstanders onvriendelijk zijn en bij het aan tafel komen niet gegroet hebben.

Een van de tegenstanders zegt, dat er wel is gegroet en dat de groet van de klager niet is gehoord.

Het welles nietes zou nu kunnen beginnen, maar voordat ik iets heb kunnen zeggen, staan de tegenstanders op en stellen, dat zij niet meer met de klager willen spelen.

Op dat spel heb ik een arbitrale score gegeven na overleg met de wedstrijdleader.

Het vervolg:

De tegenstanders gaan na afloop van de speelavond naar de voorzitter en stellen, dat zij nooit meer tegen de klager willen spelen.

De voorzitter komt naar de wedstrijdleader en mij toe om dit te vertellen en te vragen wat daar mee gedaan zou moeten worden.

Na overleg werd afgesproken, dat de wedstrijdleader en ik met de tegenstanders en ook met de klager zouden praten om te zien wat er precies is gebeurd en wat er aan de hand is.

Wij zullen vragen of de tegenstanders wat eerder op de wedstrijd avond aanwezig willen zijn om met hen in gesprek te gaan.

Onze uitgangstelling is, dat het niet zo kan zijn, dat een paar niet tegen een ander paar wil spelen en dat daar met de indeling rekening mee gehouden wordt.

Sinds de klager bij deze club speelt is het aantal incidenten toegenomen, waarbij de klager vaak in beeld kwam. Wij denken er over om te vragen of de klager de perceptie van beledigd zijn wellicht wat bij wil stellen en met de tegenstanders in gesprek te gaan op een niet veroordelende manier, voordat de arbiter geroepen wordt. Ook de klager zullen wij verzoeken om wat eerder aanwezig te zijn.

Dit laat onverlet, dat iedere speler het recht heeft een arbiter aan tafel te vragen.

In eerste instantie zullen wij hen apart spreken en daarna onderzoeken of het mogelijk is dat zij samen in gesprek komen.

Wat vind je hiervan en heb je nog aanwijzingen voor ons?

Rob:

Laat mij beginnen om even een paar zaken op een rij te zetten; het paar dat arbitrage vroeg doop ik echtpaar Q.

Echtpaar Q vraagt arbitrage vanwege overtreding van artikel 74A.

Artikel A stelt een hoffelijke houding verplicht. In datzelfde artikel staat wat precies de kern is van hoffelijkheid. Namelijk voorkomen dat gedrag ergernis of verlegenheid oproept en/of het genoeg in het spel verstoort van tafelgenoten.

Nadat echtpaar X vertelt wat volgens hen is gebeurd, staat echtpaar Q op en zegt dat zij niet meer willen spelen tegen echtpaar X.

Als we deze reactie van echtpaar Q afzetten tegen de inhoud van artikel 74, kan dat de toets van hoffelijkheid beslist niet doorstaan. Niet naar echtpaar X én niet naar de ontboden arbiter. Want we kunnen er vergif op innemen dat het genoeg van zowel echtpaar X als van de arbiter door het niet verder willen spelen tegen echtpaar X ernstig is verstoord!

Wat had echtpaar Q dán kunnen/moeten doen met het - uitermate vervelende - gevoel bij het gevoel door echtpaar X genegeerd te worden?

De kracht van hoffelijkheid is, uitgaan van het positieve. Als je geen groet zag of hoorde, moet jou dat zijn ontgaan, want natuurlijk heeft echtpaar X jullie begroet!

Omdat alle spelers verantwoordelijk zijn voor een goede communicatie, neem je niet zonder enige afstemming de arbiter in de arm maar probeer je op hoffelijke wijze jouw communicatieprobleem te herstellen.

Je kunt dan reageren met iets als: *'Ik denk dat ik even afwezig was, want ik heb onze wederzijdse begroeting volledig gemist!. Ik wens jullie een prettig voortzetting toe.'* Als echtpaar X dan inderdaad was vergeten om te groeten, geef je ze daarmee de kans om zonder gevoel van gezichtsverlies die vergissing te corrigeren.

En wat kun je als arbiter doen in de gegeven situatie?

In ieder geval uitgaan van het positieve, en ondanks de duidelijke explosieve stemming een flinke dosis humor niet uitsluiten! Met die instelling vind je verbazend gemakkelijk een reactie die veel kans geeft op een oplossing.

Bedenk dat het grootste obstakel voor herstel het dreigende gevoel is van gezichtsverlies. Kritiek op een houding ligt immers veel gevoeliger/persoonlijker dan kritiek op een verzaking of een bod voor de beurt.

Mijn eerste reactie zou zijn: 'Beste mensen, niets is zo vervelend als het gevoel om genegeerd te worden. Omdat uit dit verzoek om arbitrage duidelijk blijkt hoe gesteld jullie zijn op elkaars begroeting, ben ik ervan overtuigd dat jullie alle vier wel degelijk hebben gegroet, of anders in ieder geval die intentie hadden. Maar waarschijnlijk groetten jullie te ingetogen om goed te kunnen waarnemen. En de oplossing is even aangenaam als effectief: volgende ontmoetingen groeten jullie elkaar in de vorm van een knuffel!'

Op het moment dat echtpaar Q gaat staan met de aankondiging niet verder te willen spelen tegen dit echtpaar, zeg je: *'Zit! Jullie vroegen nota bene arbitrage en het zou van de gekken zijn als jullie weglopen terwijl ik dat hier nu sta te doen! Als jullie nu vertrekken beschouw ik dat als een definitief vertrek.'*

Dan mijn advies voor de situatie die nú is ontstaan.

Ik zou beide echtparen een bericht sturen. Met daarin de kern van de aanpak die ik hiervoor gaf. En met de aanname dat je hun komst op de volgende zitting ziet als een akkoordverklaring met jouw tekst. Ook dat ze alle vrijheid hebben om de eerste vier ontmoetingen te beginnen met een knuffel, mits die geen aanstoot geeft aan de andere clubleden.

Omgaan met een (te) laag aantal paren in een lijn

Ik speelde afgelopen op een kleine club, maar wel aangesloten bij de NBB. Er werd de 2e zitting van een Comp. gespeeld. Ze spelen normaal met 3 kleine lijnen op deze club. Afgelopen zitting waren er 10 paren in de A lijn maar slechts 6 paren voor de B lijn en 8 paren voor de C lijn. De A en B lijn werden toen samengevoegd tot een lijn.

Er werd opnieuw opgestart waardoor in de comp. in zitt 2 dus eigenlijk niet gespeeld werd

alleen de afwezige paren een score hebben gekregen en alle andere spelers een 0 kregen in de comp. stand in zitt. 2

En van de C lijn was er ook geen uitslag iedereen kreeg 0 de uitslag van de A lijn werd wel uitgelezen maar dus wel als zitt 3

Hoe lost men een dergelijk probleem het beste op???

De B lijn laten staan maar gewoon alle spelers verwijderen en deze in de A lijn inschrijven als spelers die in lijn hoger spelen ???? of is er een andere wijze ??

Rob:

Allereerst zou ik nagaan of deze lage opkomst een incident is. Zo niet, dan zou ik snel de B-lijn opsplitsen en het aantal lijnen terugbrengen naar twee, of... aangepaste wedstrijdschema's gebruiken waarin de oneven genummerde paren alleen oneven paren ontmoeten en - automatisch - de even paren alleen de even paren.

Dan kun je de B- en C-paren dit schema laten spelen, waarbij de C-paren toch alleen C-paren ontmoeten.

Met het gegeven aantal paren en de gebruikelijke schema's zou ik de B- en C-paren in één lijn plaatsen. En de uitslagen gewoon laten tellen.

Het Rankingsysteem van Thilo kent bovengenoemd probleem evenmin... Daarom laat ik Thilo ook meekijken en -denken.

Thilo:

De (een) ad-hoc oplossing voor zo'n avond is om de B-paren te verdelen over de A-lijn en de C-lijn.

In jullie reglementen (die je in NBB-R kunt instellen voor de parencompetitie) kun je bonus of aftrek voor paren vastleggen die in een hogere of lagere lijn spelen. Ik had vermoedelijk de betere B-paren aan de A-lijn toegevoegd, en de iets mindere aan de C-lijn. Je kunt die 'reglementen' ook nog op of na zo een avond toevoegen in NBB-R.

Verder vraag ik me af of jullie niet vooral ledenwerving als probleemoplossing moeten toepassen? Uiteindelijk is een stabiele instroom van leden nodig om een club levensvatbaar te houden.

Maar natuurlijk speelt Rob dit balletje door naar mij om iets over mijn rankingsysteem te vertellen:

Wij werken al jaren daarmee, of beter gezegd, hebben wij dit in de afgelopen jaren tot een prima werkend systeem door ontwikkeld. Wij kampen zoals veel clubs in het land met wisselende aanwezigheid en het probleem van inflexibele competities.

De gewone competities veronderstellen aanwezigheid in meerdere (5 of 6) opeenvolgende kalenderweken. Dat staat haaks op het huidige leefpatroon met veel korte vakanties, zakenreisjes en andere redenen om even een keer iets anders te doen dan te gaan bridgen.

Met onze ranking hebben we de competities afgeschaft en spelen we alleen nog losse (in NBBR: "open") zittingen. Aanwezige spelers krijgen rankingpunten naar gelang van hun prestaties. De ranking is het gemiddelde over de meest recente avonden die iemand gespeeld

heeft. Als iemand op een avond afwezig is, dan verandert zijn of haar ranking gewoon niet. Op basis van die ranking maken we de lijnindeling op een avond, gewoon over de aanwezige mensen. Het mooie is dat we daarmee ook flexibel zijn om een keertje een lijn minder te maken, of in ons geval ook soms een lijn meer dan normaal.

Met dit systeem zijn we een heleboel "regeltjes" kwijt waarmee we vroeger afwezigheid compenseerden en wat nooit 100% goed te krijgen is.

Wij hebben nu ook ons clubkampioenschap gekoppeld aan de ranking. De clubkampioenen rollen gewoon volautomatisch uit de computer zodra de laatste kaart op de laatste avond van een seizoen gelegd is.

Hier valt nog veel meer over te zeggen. Misschien wil je eens op onze site kijken: <http://www.nbbclubsites.nl/club/1032/pagina/439592>

Dat de echte winnaar ook de winnaar zal zijn...

Geen idee of ik bij u goed ben maar vraag het toch vanwege uw ervaring: Bestaat er een eerlijke wedstrijdvorm om de A, B en C lijn op een avond met elkaar te laten spelen met een terechte winnaar van die avond of wint automatisch dan een A speler?

Rob:

Je aanhef is in ieder geval verkeerd; ik ben helemaal geen u! ☺
Als je de spelers van de A-, B- en C-lijn met elkaar in één lijn laat spelen, is de kans dat een A-paar wint inderdaad het grootst.

Als je de A-, B- en C-lijn dezelfde spellen laat spelen, en elk paar dus alleen maar paren ontmoet van zijn eigen lijn, hebben de C-paren 'in principe' net zoveel kans om eerste te worden als de A- en B-paren.

Ik schrijf 'in principe'. Omdat deze stelling alleen klopt als het krachtsverschil binnen de drie lijnen ongeveer gelijk is. Stel dat de C-lijn voor een deel bestaat uit zeer onervaren spelers, dan zullen de sterksten van de C-lijn gemakkelijker heel hoog scoren dan een A-paar dat vrijwel gelijkwaardige tegenstanders ontmoet.

Stel dat je alle paren in één lijn laat spelen, met een vaste NZ- en OW-richting. En de sterkste paren bijvoorbeeld NZ zitten, dan hebben de zwakkere paren wel weer gelijke kansen om eerste te worden. Ze worden dan immers alleen vergeleken met hun even zwakke OW-collegae.

Ron:

Een eerlijke uitslag willen we allemaal. Maar hoe kom je eraan? Je begint al met de kaarten die je krijgt. Als je een paar heel zwakke handen hebt, hebben de tegenstanders de punten en dus ben je afhankelijk van de goede en slechte bied- en speeltechnieken van de

tegenstanders. Bij het spelen is het misschien mogelijk om daar nog wat invloed op uit te oefenen bij het tegenspel, maar op het bieden heb je weinig invloed. En dan hoor je natuurlijk kreten als "iedereen in die lijn krijgt die kaart" maar iedereen krijgt een andere tegenstander.

Als je iedereen door elkaar laat spelen en de kansen om zelf wat te bieden zijn voor iedereen ongeveer gelijk, dan zou het logisch zijn dat een A-speler de winnaar wordt. En waarschijnlijk nog terecht ook, want hij is niet voor niets een A-speler. Maar ik heb zo'n vermoeden dat je dat liever niet ziet.

In dat geval kun je de spelers inderdaad indelen in 3 lijnen en ze dan wel allemaal dezelfde spellen laten spelen en een top-integrale score berekenen. Maar zoals Rob al aangeeft, is dat alleen "eerlijk" als de krachtsverschillen in de lijnen onderling vrij klein zijn. Met uitschieters scoor je in top-integraal altijd meteen heel hoog, dus de kans dat een ongelijk verdeelde lijn zowel de winnaar als de totaal-verliezer oplevert is dan weer groot.

Maar misschien zijn er andere mogelijkheden om scores te krijgen waarbij de "herkomst" wat minder interessant is, zoals het kiezen uit de prijzentafel in volgorde van klassering bij een kerstdrive. Dus dan kom ik met de vraag waarvoor je die uitslag nodig hebt. Misschien hebben we dan nog veel leukere opties.

Vragensteller:

Wow wat een super service!

Het gaat om het volgende; onze club heeft drie speelmomenten met een clubkampioen per moment, en nu is het volgende bedacht om echt één clubkampioen te krijgen:

1. De kampioenen zoals we die nu, per speelmoment hebben, behouden.
2. Komen tot een clubkampioen, te beginnen bij parenkampioen
 - a. Elke parencompetitie bestaat uit 4 competities
 - b. Werken met (verg. voetbal) periodekampioenen
 - c. De kampioenen (onder 1) en de periodekampioenen spelen in één drive om het clubkampioenschap.

Zoals Rob zei: Kun je hier chocola van maken?

PS: dit "probleem" is in de zomercompetitie natuurlijk ook altijd aan de orde.

Ron:

Als het om een clubkampioenschap gaat, is het wat mij betreft duidelijk de bedoeling dat het sterkste paar wint. De kampioensdrive zou dan bestaan uit de 4 periodekampioenen van de 4 betreffende avonden. 16

paren laat je in 15 rondes van 2 spellen tegen elkaar spelen. Iedereen komt iedereen precies 1 keer tegen. Lijkt me eerlijk genoeg. Wisselende windrichtingen, zodat je 1 uitslag krijgt.

Als je 3 lijnen hebt en je wilt voor alle drie de lijnen een clubkampioen aanwijzen, dan doe je het bovenstaande voor alle drie de lijnen apart en heb je drie clubkampioenen: 1 per lijn. Je hoeft daarbij niet per se dezelfde spellen te spelen. Mocht je een oneven aantal paren hebben, dan regel je een invalpaar en zet die "buiten mededinging". Iedereen speelt dan ook precies 1 keer tegen dat invalpaar.

Je moet natuurlijk improviseren als iemand twee maal periodekampioen is of zelfs ook nog periodekampioen op een ander speelmoment. Dat paar speelt maar 1 maal mee, maar verdient wat mij betreft wel een bonus van 1% (ter discussie) op de einduitslag. En als je dan "netto" bijvoorbeeld 12 paren hebt, speel je 11 rondes van 3 spel. Een probleem wat je niet oplost op deze wijze is als een speler in twee speelmomenten periodekampioen is geworden met verschillende partners. Eén van de paren zal dan met een invaller spelen, maar als die toevallig winnen, is dat paar dan een terechte clubkampioen? Dat zijn vragen die ik niet ga beantwoorden. Dat wordt op het moment handelen naar eigen goeddunken.

Je zou er ook een individuele wedstrijd van kunnen maken. Dan heb je echt 1 clubkampioen. Maar veel bridgers hebben er een hekel aan om steeds met een andere partner te moeten spelen.

Ik heb je in ieder geval genoeg opties gegeven om er eens stevig over na te denken en verder overleg te voeren. En wat die chocola betreft: eet smakelijk!

Ik wens je veel succes!!

Rob:

Ik sta volledig achter de woorden van Ron. De clubkampioen moet het paar zijn dat over de hele linie het sterkst heeft gespeeld.

Maar... ☺ ... je voelde deze maar al komen, is op de meeste clubs het aantal paren met kampioenskansen vrij klein. Dat betekent dan dat het overgrote deel van de club al vanaf de aftrap kansloos is. Om ook de minder sterke paren het genoeg van een kampioenskans te geven, kun je voor aanvang van de competitie alle paren een bepaalde status toekennen. Bijvoorbeeld aan de hand van de eindstand van de vorige competitie. En per status is het paar dat het hoogst eindigt kampioen van die groep.

Uitstekend biedkaartje als geheugensteun

Gisteravond was er bij ons op de club enige commotie op de wisseltafel (A-spelers tegen B-spelers).

Van de B-spelers is er één speler, die (blijkbaar altijd) het kaartje in de biedingbox scheef zet als geheugensteun.

In jouw bridgetraining (o.a. Training 606) heb je hier al enige keren aandacht aan besteed, en dit mag gewoon niet (maar er zijn wel alternatieven).

Tijdens het eerste spel in de derde ronde zet de betreffende B-speler het kaartje in de biedingbox scheef, en één van de A-spelers geeft aan dat dit niet mag.

Tijdens het tweede spel wordt wederom een kaartje scheef gezet, waarop de A-speler nogmaals aangeeft dat dit niet mag.

Tijdens het derde spel wordt wederom een kaartje scheef gezet, hier wordt een opmerking over gemaakt, de B-speler geeft de noordspeler een tik op de hand, en zegt niet meer tegen hun te willen spelen en naar huis te gaan.

Pas op dat moment ben ik als wedstrijdleider hierbij gekomen, eerder is er geen arbitrage geroepen.

Ik heb met de B-spelers gesproken, en deze hebben aangegeven niet meer tegen het betreffende A-paar te willen spelen. Ze komen al niet meer op de top-integraal avonden omdat ze dan soms tegen dit soort A-spelers moeten, en als ze vaker tegen dit paar moeten spelen dreigen ze hun lidmaatschap op te zeggen.

Ik heb ze wel over kunnen halen om de andere rondes in elk geval te blijven bridgen in hun eigen lijn.

Na afloop van de avond heb ik met de andere twee arbiters op de club (1x CLA en 1x CLB) dit geval besproken, en we hebben besloten om op de twee niet gespeelde spellen beide paren een score van G- te geven. Dit omdat de spellen niet meer gespeeld kunnen worden wegens overtreding van artikel 74A1 en 74A2 door beide partijen, en 74C8 door het B-paar.

Beide paren waren al naar huis toen deze beslissing genomen is, ik heb beide paren per e-mail aangegeven de beslissing graag "face to face" toe te willen lichten.

Het B-paar is het hiermee eens, maar het A-paar geeft aan de motivatie eerder te willen ontvangen, omdat "Wij zijn ons van geen kwaad bewust en hebben ook niet de tafel verlaten zoals de tegenstanders".

Ik wil uiteraard de B-speler waarschuwen dat hij zijn handen thuis moet houden en anders geroyeerd kan worden, en hem wijzen op de mogelijkheden voor het onthouden van het contract die jij in je bridgetraining 606 al aangeeft.

Ik zal de betreffende A-speler deze week wel bellen om de beslissing toe te lichten, maar graag zou ik van jou horen hoe jij hiermee om zou gaan.

Rob:

Ik begrijp uit het verslag dat de B-speler die het kaartje liet uitsteken de A-speler een tik op zijn hand gaf en vervolgens naar huis ging.

En ik vermoed dat de B-speler dat deed omdat die A-speler zijn hand naar het uitstekende biedkaartje uitstrekte om die in de biedingbox te steken. In dat geval zou die A-speler ook in overtreding zijn, want we blijven van elkaars bied- en speelkaarten af.

Allereerst proberen we te begrijpen waardoor een handtastelijkheid als deze kan ontstaan. En daarvoor hoeven we geen psycholoog te zijn. Het B-paar heeft al een probleem met een deel van de A-paren, en het A-paar voelt een groeiende irritatie bij elk spel dat wéér een biedkaartje als geheugensteun wordt gebruikt.

Beide paren hadden dat negatieve spiraal kunnen doorbreken door al bij het eerste spel arbitrage te vragen. Als dan het nadeel was uitgelegd van het uitstekende biedkaartje, met een alternatief daarvoor, was de ontsparing waarschijnlijk voorkomen.

Een paar dat tijdens de zitting vertrekt benadeelt daarmee alle paren die dat paar nog had moeten ontmoeten. Dat vind ik ernstig genoeg om zo'n vertrek als definitief te beschouwen. Natuurlijk kunnen emoties te hoog oplopen om een zitting te kunnen voortzetten, maar schakel dan in ieder geval eerst de clubleiding/wedstrijdleader in.

De eerste fout van de vier spelers is dat ze bij een duidelijk verschil van inzicht gewoon doormodderden zonder de arbiter uit te nodigen. Zowel een A- als B-speler had kunnen zeggen: 'Jongens, laten we hier meteen duidelijkheid over vragen aan de arbiter, anders zitten we ons helemaal voor niets op te fnuiken.'

Dat betekent dat de vier spelers zonder uitzondering iets mogen zeggen als: 'Stom dat ik niet even op dat moment de arbiter heb uitgenodigd.' En als de A-speler inderdaad zijn hand uitstrekte naar de biedingbox van de B-speler, mag deze toegeven dat hij dat niet had moeten doen. En uiteraard zal de B-speler zijn verontschuldiging moeten aanbieden voor de tik die hij uitdeelde.

Tot zover over de historie...

Minstens zo belangrijk is: Hoe nu verder?

1. Als club duidelijkheid scheppen naar alle leden over wél toegestane geheugensteunen.
2. Als clubbestuur vaststellen of, en zo ja, onder welke voorwaarden het B-paar lid kan blijven. Per slot van rekening is zowel een tik geven als voortijdig vertrekken een ernstige overtreding. Daarbij zou

- ik in ieder geval als voorwaarde stellen dat alle paren, dus ook dit B-paar, geen enkel ander paar kunnen uitsluiten als tegenstander.
3. Het A-paar zal - net als het B-paar - bereid moeten zijn voor een afstemmend gesprek. Dat is in het belang van het A- en B-paar, én in het belang van de hele club. En het clubbelang is heilig! ☺
 4. En dat gesprek kun je opbouwen in de volgorde van de laatste alinea boven de zin 'Tot zover de historie'.
 5. Het is van groot belang dat de vertegenwoordiger van het bestuur de leiding neemt en houdt in dat gesprek. En het kan zeker geen kwaad door het A- en het B-paar vooraf op de hoogte te stellen van jouw 'agenda' en het doel van dat gesprek. En het doel mag je ook alvast verklappen. Elke vorm van vorst moet en gaat ook volledig uit de lucht! Dat geeft hen een goed beeld van wat ze mogen verwachten.

Ongeleid bieden...

Ik heb een probleempje waar ik niet goed raad mee weet.
 Bij ons op de club hebben we een speler die min of meer geregeld bewust biedingen doet die "nergens op slaan".
 Bijvoorbeeld (hij Noord)

West	Noord	Oost	Zuid
	1♥	pas	2♣
pas	2♦	pas	pas
pas			

Tijdens het spelen blijkt dat noord een singleton ruiten heeft.

Na het spelen antwoordt noord op de vraag van de tegenstanders wat dat 2♦-bod beduidde: "Ik mag bieden wat ik wil" en zuid verklaart dat ze geen enkele afspraak hebben als zou 2♦ iets anders betekenen dan een biedbare ruitenkaart.

Dat is dan duidelijk. Formeel niks aan de hand: de partner werd op hetzelfde verkeerde been gezet als de tegenstanders.

Maar wat te doen als deze speler geregeld (pak 'm beet: ééns per twee speelavonden) dergelijke psychs gebruikt? Moet dat op zijn systeemkaart en zo ja, wat moet daar dan op komen te staan?

Juridisch niet ter zake doende maar wel tekenend voor de casus: diezelfde speler schreeuwt onmiddellijk om de arbiter als hij de tegenstander op een – meestal vermeende – biedonregelmatigheid denkt te kunnen betrappen. Langzamerhand ergert iedereen zich dood aan dit biedgedrag, maar hoe en op grond waarvan kun je als WL ingrijpen?

Rob:

De psyches

Inderdaad geeft artikel 40 de ruimte om af te wijken van de biedafpraak om tegenstanders op het verkeerde been te zetten. Zolang de partner net zo verrast is. Als een speler echter ééns per twee speelavonden een bod doet dat nergens op slaat, zal de partner in ieder geval daar rekening mee gaan houden. Zelfs als zo'n psyche met verschillende handen en in verschillende biedsituaties wordt toegepast. Zodra er meer dan 40 punten in het spel lijken, of méér dan dertien kaarten in een kleur, zal de partner meteen weten 'hoe laat het weer is'.

Ik zou in gesprek gaan met de beide spelers. En vragen in welke specifieke situaties deze speler de kluit kan belazeren. Als daar een wazig antwoord op komt, wil je weten in welke situaties absoluut niet.

Blijft ook dat wazig dán spreek je af dat vanaf nu alle psyches van deze speler worden gemeld. Dan zal toch waarschijnlijk een beeld ontstaan van situaties die psyche-gevoelig zijn. En dat zal dan vooraf aan de tegenstanders moeten worden gemeld. En zolang dat beeld niet duidelijk is, beloof je dat paar om ze in voorkomende gevallen het nadeel van de twijfel te zullen geven.

Schreeuwen om arbitrage

Als de roep om arbitrage meestal onterecht is, zal ook daarover met deze goede man moeten worden gesproken. Niet zodra dat weer voorkomt; ik zou dat gesprek al snel voeren. En dan denk ik aan de volgende opzet.

Beste X,

Dit gesprek heeft maar één doel: het clubplezier verhogen.

We weten dat jij ongeveer twee keer per maand de tegenstanders misleidt met psyches. Ook dat je regelmatig arbitrage vraagt voor vermeende biedonregelmatigheden van je tegenstanders. Die combinatie van regelmatig psychen én snel arbitrage vragen kan gemakkelijk wrevel oproepen, omdat in de meeste gevallen jouw kritiek ongegrond bleek.

Voor de goede orde: psychen is toegestaan en arbitrage vragen ook.

Bekend is ook dat veel spelers grote moeite hebben met een psyche, door een combinatie van zich gepiepeld voelen en niet of te weinig kennis van artikel 40.

Zodra psychen regelmatig gebeurt, en het uitnodigen van de arbiter regelmatig onterecht, ontstaat er echter een spanningsveld dat jij en ik niet willen.

Om elke vorm van onnodige ergernis te voorkomen, wil ik:

- een beeld krijgen van situaties waarin jij wel, of zeker niet, zult psychen;
- dat als je een onregelmatigheid vermoedt, in alle rust vraagt om arbitrage. Mocht de arbiter menen dat je vraag om arbitrage onterecht is, dan zal hij na afloop van de zitting aan jou uitleggen waarom.

Invoering systeemkaart...

Ons bestuur wil de systeemkaart invoeren en heeft er met onze Technische Commissie over gesproken.

De uitkomst van dat overleg:

Er moeten drie raakvlakken zijn om voldoende draagkracht te hebben dat de invoer v/d systeemkaart stand kan houden.

1. Waarom doen we het?
2. Wie willen we bereiken?
3. Wat willen we bereiken.

Als het draagvlak minder dan 70% is, moeten we er niet aan beginnen.

We zaten met 5 personen om tafel en de meerderheid vond dat we nog niet zover zijn, dus einde.

Wat zou nu een goede methode—invulshoek—schrijven of iets van dien aard zijn om op een gegeven moment toch tot een goede overeenstemming te komen over het invoeren van de systeemkaart?

Is de jaarvergadering hiervoor een geschikte gelegenheid?

Rob:

Schrik niet! Ik wil nog weleens de advocaat van de duivel spelen. Ook nu... 😊

Waarom de systeemkaart verplicht stellen? Welke speler kijkt daar nog op? Zelfs als je een pre-alert geeft – omdat je niet uitsluit dat een bepaalde afspraak enige aanpassing vereist in de afspraken van de tegenstanders - wordt in 99 van de 100 gevallen gereageerd met: 'Maar jullie alerteren toch!'

Door het alerteren is de systeemkaart volledig achterhaald. Sterker, als een speler uitleg vraagt mag je daar niet eens naar verwijzen. Je moet uitleg geven alsof je geen systeemkaart hebt gegeven!

Dus weg met dat ding, en zeker niet de ALV verlengen met een discussie daarover.

Reactie vragensteller:

Ik schrik niet zo snel en ben het volkomen eens met hetgeen je schrijft. Hetgeen ik enkel wilde aangeven is dat je als W.L. als je aan tafel komt geen enkel houvast hebt als men zich niet aan bepaalde afspraken houdt.

Vandaar ook dat het hebben van een papiertje ongeacht of dit op tafel ligt/bij zich te hebben als er om gevraagd wordt. (meer niet)

Rob:

Dat probleem van de WL veeg ik eveneens van tafel ☺. Want waarom een probleem van de WL? Die is toch niet in gebreke! En houvast hoeft hij ook niet te hebben! ☺

Want... de spelers die geen systeemkaart hebben, kunnen daarmee hun afspraken niet bewijzen; en uiteraard krijgen zij dan het nadeel van elke twijfel. Bijvoorbeeld bij het corrigeren van een onvoldoende bod. Als het vervangende bod vrijwel gelijk is of preciezer, kan ik dat alleen accepteren als ik kan controleren of ze dat vervangende bod ook op hun kaart hebben staan...

Combitafel, een ongelijke strijd?

Tijdens onze clubkampioenschappen welke in 3 lijnen worden gespeeld, komt het wel een voor dat en in 2 lijnen een oneven aantal paren zijn.

Door beide geen stilzit te geven maken we een combitafel aan .

Is er een stilzit in de a en b lijn dan laten wij dit gewoon mee tellen in de uitslag.

Is er een combitafel tussen de a en de c lijn dan telt de uitslag van deze combitafel niet mee omdat er een te groot verschil is in sterkte.

Nu ben ik hierover aangesproken dat de uitslag tussen de a en b niet moet mee tellen omdat niet elk paar van de a lijn tegen de paren in de b lijn spelen.

Graag jouw/jullie mening hierover hoe dit landelijk werkt.

Rob:

Het argument om de uitslag van de combitafel niet te laten meetellen, omdat niet elk A-paar tegen een B-paar speelt geeft aan dat degenen die dat menen geen correct beeld hebben van het effect van de combitafel.

Als een A-paar aan de combitafel een C-paar ontmoet, heeft dat A-paar net zoveel kans op een top als aan de A-tafels. Geen enkel voordeel dus ten opzichte van de A-paren die geen combitafel op hun menu hebben staan.

Na een zitting van zes ronden, hebben zes A-paren de combispellen in dezelfde (NZ-)lijn gespeeld. En die A-paren verdelen dan met elkaar net zoveel procenten als aan elke andere tafel. Alle A-paren speelden tegen een C-paar en worden vergeleken met de andere A-paren die de

combitafel bezochten. En de C-paren die tegen een A-paar moesten opboksen verdelen eveneens met elkaar net zoveel percentages als de A-paren. Geen extra nadeel dus.

Wat je als club wel kunt overwegen is dat aan de Combitafel bepaalde conventies niet mogen worden toegepast. Dat is vooral belangrijk als in de C-lijn paren spelen die nog maar net zijn begonnen en geen idee hebben van Multi, Muiderberg, etc.

Reactie vragensteller:

Laten we de c- lijn weg, wat is dan jouw mening over de combitafel tussen de a en de b lijn.
De combitafel komt misschien 1 a 2 keer voor in onze competitie over 8 speelronden.
Ik laat momenteel de score gewoon meetellen van de combitafel, maar kreeg een vraag van leden:
De a-lijn is sterker dan de b-lijn en dan krijg je een vertekend beeld want de 6 paren in de a lijn profiteren van de minder(?) sterke spelers in de b lijn en zullen dus beter scoren?
Ik denk zelf gewoon laten meetellen...

Rob:

Ik zou elke combitafel laten meetellen, ongeacht het verschil tussen de lijnen.

Maar wél bij een verschil van méér dan één lijn (dus A en C, of B en D) de biedwapens laten aanpassen aan de zwakkere lijn.

Het moet immers voor alle spelers wel leuk blijven, ook aan de combitafel!

En... zorg voor een goede voorlichting. Alleen als de speler begrijpen dat er geen sprake is van oneerlijkheid kan hun vervelende gevoel verdwijnen.

Wat is het feestelijkst?

Wij hebben op onze club deze week de Kerstdrive gespeeld.
De TECO had beslist dat we Top-integraal zouden spelen.

Nu waren er in de TC wat tegenstrijdigheden en wel :
Een paar leden wilden alle 4 de Lijnen door elkaar husselen.

De andere leden van de TC vonden dat de lijnen (na het spelen van 't clubkampioenschap) intact moesten blijven.
Die waren het er over eens dat een paar uit de C of de D lijn bij het door elkaar husselen nooit winnaar zou kunnen worden.

Volgens hun mening moet een paar uit de lagere lijnen ook winnaar kunnen worden (dit is toch de bedoeling van Top-integraal dachten wij).

De lijnen werden toch door elkaar gehusseld en zie hier het resultaat:

Winnaar

Was een paar uit de A lijn (nb ook nog wel de clubkampioen).
Zij hadden gespeeld tegen 2 paren uit de B lijn ,1 paar uit de C lijn en 3 paren uit de D lijn (beginners).
(Wat moeten die beginners zich rot gevoeld hebben.)

2e plaats

Was ook een paar uit de A lijn .
Zij hadden gespeeld tegen 3paren uit de C lijn en 2 paren uit de D lijn
+hadden ze een stilzit.

3 plaats

Was voor een paar uit de B Lijn (met een beetje geluk en hier en daar een cadeautje).
Zij hadden gespeeld tegen 1 paar uit de A lijn +2 paren uit de B lijn en 3 paren uit de C lijn.

We verschillen op bepaalde punten nog echt wel van mening.
Ik moet er wel bij vermelden dat er voor elk paar een prijsje beschikbaar was.

Ik hoor/lees graag jouw gedachten

Rob:

Ik begrijp uit je verslag dat de discussie vooral ging over de vraag:
Moeten de sterkste spelers meer kans hebben op een hoge klassering dan de zwakkere spelers?

Vooral voor een feestelijke drive is mijn advies: kijk in de eerste plaats naar wat *de meeste clubleden* het aangenaamst vinden. Met de klemtoon op '*de meeste*'. Als het hele jaar in verschillende lijnen wordt gespeeld, zullen de spelers van de hoogste en laagste lijnen elkaar nooit aan de bridgetafel treffen. Dan ligt het voor de hand om juist rond de Kerst, of bij een andere feestelijke gelegenheid, een indeling te maken waarbij alle clubleden elkaar kunnen ontmoeten. Dat klinkt heel plausibel; in de praktijk vinden de sterkste spelers dat echter veel aantrekkelijker dan de spelers uit de laagste lijnen. En geef de minder sterke spelers eens ongelijk. Vanwege de Kerst worden geconfronteerd met conventies waar je niets van begrijpt, laat staan goed mee kunt omgaan, kan moeilijk bijdragen aan de feestvreugde.

Als je dan toch graag alle krachten over de lijnen wilt verdelen, waar best veel voor te zeggen is, zul je moeten zorgen voor twee beschermende regels:

1. Voor alle paren geldt dat alleen de volgende drie conventies zijn toegestaan: Stayman, Transfers en Azenvragen. Als in de zwakkere lijnen overwegend 4-kaart hoog wordt gespeeld, kun je dat ook als voorwaarde stellen.
2. Een 'leerzame' opmerking mag alleen worden gemaakt als een speler daarnaar vraagt. Zodra een speler deze regel dreigt te vergeten, tonen zijn tafelenoten het biedkaartje 'Stop'!

Met deze regels zou je zelfs kunnen overwegen om te kiezen voor een Mitchelschema waarbij de sterkere paren NZ zitten en de zwakkere OW. Dan krijg je per lijn twee uitslagen, en hebben de zwakkere paren net zoveel kans om op de eerste plaats te eindigen als de gevestigde top.

En wat als de sterke spelers die twee regels niet willen? Dan zou je de voorzichtige conclusie kunnen trekken dat de wens om vooral nog onbekende leden te ontmoeten minder groot is.

Hopelijk kunnen jullie hier volgend jaar goed smakende chocola van maken.

Kasboek voor bridgeclubs

Ik ontving van gigant Godfried van Lieshout een kasboek voor bridgeclubs. En dat mag elke penningmeester gebruiken die dat wil.

Om extra verzendwerk te voorkomen, heb ik Godfrieds werkstuk bijgevoegd.

Het is een gebruikersvriendelijk programma met een handleiding in PDF om een boekje van te printen.

Voor vragen en/of advies: Godfried van Lieshout: godfried3@gmail.com

